

CESTY MASEK

Projekt kurzu pro dospělé

Tradiční čínská divadelní maska Iien-pchu, malovaná přímo na obličej, to je už na první pohled efektní, a přitom velmi hluboké téma. Čínský herec v ní zachytil nejen charakteristiku postavy, kterou hrál, ale často celý její životní příběh. Musel dobře zvládnout techniku malby na „reliéf“ obličeje a napojení čar a ploch na mimické svaly. Při samotném představení se pak musel vzdát své vlastní identity, beze zbytku přijmout totožnost dané postavy a pak se zase vrátit sám k sobě. Být si vědom vlastní identity a umět ji odlišit od přijaté nebo vnucené role – to je věčně aktuální.

„Cesty masek“ zahrnují několik projektů, které vznikaly postupně a logicky na sebe navazovaly.

Maska – hledání identity

První setkání s maskou Iien-pchu. Studentky nejprve vytvářely kopie tradičních masek. Pak vypracovaly koncept fiktivní osobnosti včetně masky, která nesla její charakteristiku. Nakonec vytvářely masku jako obraz svého vlastního okamžitého prožívání skutečnosti – maska jako hlubinný autoportrét.

Maska – jak potkat sebe

Zde již autorky přejímaly identitu dané postavy. Masky jsou součástí širšího konceptu, obsahujícího záznamy rozhovorů s danou postavou, návrhy kostýmů a šperků, záznamy prožitků a změn postojů k sobě i svému okolí. Tento projekt kulminuje v okamžiku, kdy autorka přijala identitu postavy, jejíž masku si namalovala na obličej. Autorka se stala maskou, v představě se pohybuje v biotopu masky (tedy ve svém biotopu) a tam potkává autorku. Záznam tohoto setkání, tato přímá zkušenost s rozpoznáním vlastní identity, to je nejpodstatnější výtěžek celé práce s maskou.

Cesta masky

Takto vybaveny zkušenostmi z předchozích projektů se autorky vydaly každá svým směrem. Je tu portrét osobnosti, jejíž totožnost autorka přijala, i záznam vzpoury proti identitě násilně diktované. Někde maska pomáhá formulovat principy těžko uchopitelné, jinde odpálí záblesk bolestného konfliktu usazeného kdesi závratně hluboko a který by byl k neunesení, kdyby měl trvat déle než mžiknutí závěrky fotoaparátu.

Na počátku stála čínská divadelní líčená maska Iien-pchu. Na konci je to zase maska. Podstata se nemění. Na cestě není Iien-pchu, na cestě je ten, kdo potkal sám sebe.

Autor projektu a fotografií – Josef Dudek

Odborné konzultace – PhDr. Zlata Černá - sinoložka

Wang Di – studentka Pd. F. UK

Mgr. Ing. Karel Hájek – psycholog

Miloš Stibor – fotograf

Jan Zavřel – fotograf

A – Kopie původní masky Iien-pchu

B – Vlastní variace na čínskou masku

C – Hlubinný autoportrét – obraz okamžitého prožívání skutečnosti

D – Maska – jak potkat sebe

E – Maska jako portrét dané osobnosti

F – Cesty masky – vlastní projekty autorů